לא ס"ד. שמא נקנית בדבר שאין בו גירוע מאחר שנכתב גירוע כאן: **דומיא דייעוד.** כי היכי דאמר לעיל ייעוד שנכתב עמו מאבר לא יעדה[ב] ולמדנו שכשאי האדון ליעדה לו בפני שני עדים ותהיה מקודשת לו אם יאמר לה הרי את מיועדת לי במה אינה לי עליך ואין לריך כאן לאחר ואמר לקמן (דף יח:) אין לחוש שמא למוכרה לקרובים שהיא מקודשת להם משום ערוה לפי שאין אני מקייס שה מאבר לא יעדה וגירוש נמי כייעוד מה ייעוד מע"ג כו': **וקידושי שאי כו'.** מסקינא דמילתא דר"ל היא דקא מסיק ואומר טעמא דב"ש לחומקין: **אף שאי כפרוטה לא מיקדשה.** דגמרינן מקידושי ייעוד: **פנגף דדיגר.** ואיכא גירוע על פרוטה: **כיון דאפיקתיה מפרוטה.** אלמא משיכותא בעי מוקמה לדיגר דמשיך: **דאפקר.** ג לקנות בדבר מועט ומדרבנן הוא דקאמרי לה ב"ש דאפקעיה רבנן לקידושין דאפותין מדיגר: **לל דהו.** כל מה שהדורות מעשים את המטבע פעמים שפותתין פעמים שמוסיפין ממשקלם: **שיער ר' סימאי.** מעשה בא לפניו שאשה שנתקדשה בפרוטה והלירך להיות שוה אחד משמנה בשיקר ובימל את הקידושין: **אחד משמנה.** לקמן מפרש פלוגתייהו: **ג"ל רב יוסף.** לאביי: **אי הכי.** לאין פרוטה פחותה מכאן: **היינו דתניגא.** שאני שוה פחותה כהאיש לא וחשוב כי': **השתא.** אם הוא אחד משמנה בשיקר האיטלקי: **אלפים.** פרוטות: **לא הוו.** בשני אלעים כדפירשית בסמוך: **יוסר מאלפים קרי ליה.** משנה זו שנויה אלל נהנה מן ההקדש שמביא על הניית פרוטה אשה בכסף שקלים אלא וחשוב להתרחק מן העבירה שאף על השוגג צריך כפרה גדולה כגון זו: **ג"ל ההוא שנא.** טועה אתה במשנה זו לאחר תניגא לה וקרוב לאלפים תניגא לה: **אלפא וחמש מאה ואלפין ושיפא הויין.** שהאלע ד' דינרין והדינר כ"ד שיעריס כלקמן ואי שיקר שמנה פרוטות לעולם נמלאו כל"ג פרוטות בדינר והשמנה דינר שבשתי אלעים עולים כל אחד מאתים פרוטות שאר שמנה הרי אלף ותקל"ו: **כיון דנפקא.** אלף השני מאליו שלשים ושנה קרוב לאלפים קרי ליה: **פונדיונין איסרין מסמסים קונטרונקין.** מיני מטבעות הם קטנות זו מזו וכן השריסין הנזכרין שמעין: **נמלאת פרוטה אחד משנה.** שהשיקר אחד מכ"ד בדינר[ם] כדקאמרת אלל הפרוטות גדולות ממה שאמרת שהדינר שם מעה והמעה ג' השריסים הרי י"ח השריסים לדינר והם שלשים ושם הנזין והם שבעים ושנים שמעין והם קמ"ד פרוטות חלקם לכ"ד חלקים תמלא שאם נכל חלק הרי שם פרוטות לשיקר שהוא אחד מכ"ד בדינר: **תניגא דמ"ק.** דהיינו כסתם מתני' והך דרבין לאו שהוסיפו על הפרוטות אלא השיקרין הוזלו ועמדו שלשים ושתים בדינר בימיהם ולעולם קל"ב פרוטות בדינר משוב ו' פעמים שלשים ושתים ותמלא קל"ב ובימי ר' סימאי היו השיקרים יקרים כשפסטו כ"ד בדינר ונמלאת שהפרוטה שהיא קל"ב לדינר היתה אחד משמנה בשיקר: **כמדי.** כלומר במקום שאין תמריס מצויין: **והא תנן כו'.** ומסי בשתה לומר כן אין שיעור [ע] קידושין: **הא בקידושי ודאי.** אם ישנו שוה פרוטה בשקומו הוו קידושין ודלמי ואם בא אחר וקידשה אח"כ מותרת לרשון ואינה לריכה גט משני ואם אינו ס"פ בשקומו קידושי ודלמי לא הוו לבטל קידושי שני אלל קידושי ספק הוו ואינה מותרת לאחר בלא גט דחיישינן שמא ס"פ בשני ושיעור שהני לדעת אלו הן קידושין גמורים שאחר שקידש במקומם אין בשקומו [ע] בפרוטה בשקידש בדבר: **בזוזדא** [פ] **דאורדי.** אגודה של מוכין: **והאמר שמואל.** הא דלעיל חיישינן שמא ס"פ בשקומו אחר: **אבנא דכוחלא.** שיש שמור דומה לכוחול: **יתיב רב חסדא וקא מעיין כו'.** לפי שבא בשקומו אחר וקדשה בפרוטה אח"כ: **הכוא יומא.** ביום שקידשה הוה בה ס"פ ועכשיו הוזלה: **לאו כל כמינך.** להעיד שהשתא קידושין ומוסרתה אשתרת: לאו

לא ס"ד דומיא דייעוד מה ייעוד אע"ג דאי בעי מייעד ואי בעי לא מייעד כל היכא דלא מצי מייעד לא הוו זבינא זביני ה"נ אכל היכא דלא מצי מיגרעא לא הוו זבינא זביני וקידושי אשה לב"ש נפקא להו מאמה העבריה מה אמה העבריה בפרוטה לא מקניא אף אשה בפרוטה לא מיקדשא ואימא פלגא דדינר ואימא שתי פרוטות כיון דאפיקתיה מפרוטה אוקמה אדינר רבא אמר היינו טעמא דב"ש

רב חסדא לא סבר לי'ה דשמואל.

הכא לא מלי לשנויי הא בקידושי ספק כלעיל משום דמיירי שקדשה ממיו מ"ס בפרוטה והיה בא רב חסדא להפקיע קידושי ראשון כלאמר לאו כל כמינך לאשון כלאמר לה מבעלת לה גרושת מאיו: הא

שש מעה כסף דינר. דינר של כסף הוא שש מעין. וחיישינן שמא שוה פרוטה [במדי]. איכא מאן דאמר דאי ידעינן בודאי דוכחא דשוה ביה פרוטה מקודשת ודאי. והעיקר דאפילו ידעינן דוכחא דשוה פרוטה הוה ספק מקודשת, הואיל ובהאי דוכחא לא שוה פרוטה, והספק הוא אי שוה פרוטה דאמרו חכמים בהאי דוכחא דקדיש ביה דוקא, או אפילו שוה בשום מקום אע"פ שאינו שוה כאן שמא יגיע זה לשם וישוה פרוטה, הילכך יש לחוש בכל שוה כסף שיקדש בו שמא יש מקום בעולם שישוה זה פרוטה. מיהו כי הויא ספק הני מילי בדבר המתקיים, אבל דבר שאינו מתקיים לא הויא ספק מקודשת, דהא בהאי דוכחא לא שוה פרוטה ואינו מגיע לה בשום מקום שישוה כלום שהרי קודם הגיעו שם יפסד, וכן דעת הר"ם [אישות פ"ד ה"י-ט]. ואיכא מאן דאמר דאפילו במה שאינו מתקיים ואינו שוה פרוטה כאן מקודשת מספק, ומפרש שאין הספק בדעת חכמים אלא דגזרינן האי דוכחא דלא שוה אטו ההוא דשוה. ולא נהירא, שאין מקום לגזרה שכל שיקדשו בשוה כסף יעיינו אם יש שם שוה כסף אם לא, ובלאו הכי לא אפשר, הילכך לא נפיק מינה חורבא. (זוזא דאורדי) [זוזדא דאורדי]. אגודה של מוכין. **אבנא דכוחלא.** אבן של כחל (שהיה) [שהיא] דומה לכחול. וקא מעיין בה. שאם יבא אחר ויקדש אי הוו קדושין אם לאו. ור"ש פי' שבא אחר וקדשה בפרוטה. **לא סבר לה [דשמואל].** ואי אין בה כאן שוה פרוטה אינה מקודשת כלל ואם בא אחר וקדשה מקודשת לשני. דקדיש. ועכשיו הוזלה.

תום' ר"י הזקן

שש מעה כסף דינר. דינר של כסף הוא שש מעין. וחיישינן שמא שוה פרוטה [במדי]. איכא מאן דאמר דאי ידעינן בודאי דוכחא דשוה ביה פרוטה מקודשת ודאי. והעיקר דאפילו ידעינן דוכחא דשוה פרוטה הוה ספק מקודשת, הואיל ובהאי דוכחא לא שוה פרוטה, והספק הוא אי שוה פרוטה דאמרו חכמים בהאי דוכחא דקדיש ביה דוקא, או אפילו שוה בשום מקום אע"פ שאינו שוה כאן שמא יגיע זה לשם וישוה פרוטה, הילכך יש לחוש בכל שוה כסף שיקדש בו שמא יש מקום בעולם שישוה זה פרוטה. מיהו כי הויא ספק הני מילי בדבר המתקיים, אבל דבר שאינו מתקיים לא הויא ספק מקודשת, דהא בהאי דוכחא לא שוה פרוטה ואינו מגיע לה בשום מקום שישוה כלום שהרי קודם הגיעו שם יפסד, וכן דעת הר"ם [אישות פ"ד ה"י-ט]. ואיכא מאן דאמר דאפילו במה שאינו מתקיים ואינו שוה פרוטה כאן מקודשת מספק, ומפרש שאין הספק בדעת חכמים אלא דגזרינן האי דוכחא דלא שוה אטו ההוא דשוה. ולא נהירא, שאין מקום לגזרה שכל שיקדשו בשוה כסף יעיינו אם יש שם שוה כסף אם לא, ובלאו הכי לא אפשר, הילכך לא נפיק מינה חורבא. (זוזא דאורדי) [זוזדא דאורדי]. אגודה של מוכין. **אבנא דכוחלא.** אבן של כחל (שהיה) [שהיא] דומה לכחול. וקא מעיין בה. שאם יבא אחר ויקדש אי הוו קדושין אם לאו. ור"ש פי' שבא אחר וקדשה בפרוטה. **לא סבר לה [דשמואל].** ואי אין בה כאן שוה פרוטה אינה מקודשת כלל ואם בא אחר וקדשה מקודשת לשני. דקדיש. ועכשיו הוזלה.

הגהות הב"ח

(ע) רש"י ד"ה והא מנן וכו' לקידושין: